

Ni dolgo tega, odkar je nekega sivega popoldneva v pisarni šišenske postaje milice stekel klepet o varnostnih okoliših in vodjih teh okolišev. In ko sem komandirja postaje, TONETA AVSCA, v šali vprašal, zakaj še ne poznam vodje našega, krajevnega varnostnega okoliša, je ta nekaj časa molčal in potem spregovoril: »Veš kaj, bratec moj! Pozanimaj se v svoji krajevni skupnosti, ali točneje — v tamkašnjem odboru za splošno ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito...«

• Tako je dejal Tone, jaz pa sem ga vseeno zaprosil naj bi malce pokramljala o varnostnem okolišu in njegovem vodji. Skratka, želel sem se pogovarjati o marsičem s področja družbene samozaščite, kar me je kot krajana te in te skupnosti žulilo. Komandir Tone je poklical še dva mlada miličnika, svoja pomočnika.

Vodja varnostnega okoliša Franc Štruel:
»Varnostne in samozaščitne naloge dobivajo vedno nove razsežnosti.«

• »Sprašuješ torej, kaj je varnostni okoliš? Nič drugega kot del območja naše postaje milice. Varnostni okoliš je načeloma krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi, družbenimi in družbenopolitičnimi zmogljivostmi.«

• V pogovor je posegel miličnik Franc Štruel, vodja varnostnega okoliša. Krajevne skupnosti »Litostroj«. Nekoliko sramežljivo je spregovoril o svojem vključevanju v vse družbene, gospodarske in politične tokove omenjene krajeve skupnosti in poudaril, da mu to pri opravljanju vsakdanjih nalog zelo pomaga. V svojem varnostnem okolišu, med krajani, mladi Franc Štruel ni neznanec, še manj pa je le uradna oseba, temveč je predvsem družbenopolitični delavec ali aktivist. To svojo trditev je Franc podprl z vrsto primerov iz njegove vsakdanje prakse. Pripovedoval je o tem, kako njegovi krajani uresničujejo in izvajajo vrsto varnostnih in samozaščitnih ukrepov in na ta način preprečujejo tatvine, požare, roke, pretepe in druga družbeno škodljiva dejanja.

• »Nekega večera«, je nadaljeval svojo pripoved Štruel, »sem bil prost in sem se sprehajal v civilni obleki. Razmišljal sem o tem in onem. In sredi razmišljanja sem zaslišal ženski glas: tovariš Franci, na pomoč! Zagledal sem starejšo krajanko, kako se upira mlajšemu roparju. Skočil sem in obvladal storilca, medtem pa so mimoideči krajani obvestili našo postajo milice. Pomoč je pravočasno prišla in nepridiprav se je znašel za zapahi...«

Vodje varnostnih okolišev in njihov vsakdanjik

Aktivisti v modrem

• Besedam mladega miličnika se je znova pridružil komandir postaje Tone in dejal, da je tudi Franc, tako kot vsi vodje varnostnih okolišev, v stalnem stiku s svojo krajevno skupnostjo, ker je tudi kot strokovnjak odgovoren za varnostne razmere. Skratka, vodja varnostnega okoliša, skupaj z delovnimi ljudmi in krajani, opravlja družbenopolitično poslanstvo in jim hkrati pomaga pri načrtovanju varnostnih in samozaščitnih ukrepov. Zato je vodja varnostnega okoliša tudi član krajevnega odbora za splošno ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito. Na podlagi zakona so mu krajani in delovni ljudje dolžni pomagati pri odkrivanju škodljivih dejanj ter ugotavljanju njihovih nosilcev ali povzročiteljev.

• »Zgodilo se je v neki naši delovni organizaciji«, se znova oglasi mladi miličnik Franc. »Na prvi pogled bi človek lahko trdil, da je z varnostjo objektov omenjene delovne organizacije vse v redu. Toda praksa je to ovrgla. Čuvajnica namreč ni bila obrnjena proti objektu, ki naj ga čuvaj varuje, ampak v nasprotno stran. In ker omenjena organizacija pri svojem delu uporablja vnetljive snovi, je neke noči prišlo do samovžiga. Tega čuvaj ni opazil toliko časa, dokler ga na ogenj ni opozoril mimoidoči občan.«

• Tako je torej budnost našega občana opravila izpit zrelosti in pravočasno preprečila škodo, ki bi utegnila biti velikanska.

• In spet se je oglašil komandir postaje Avsec:

• »Skrb za varnostni okoliš ali za varnost krajanov je sila zahtevna in odgovorna. Zato to odgovorno nalogo zaupamo le izkušenim in strokovno dobro usposobljenim miličnikom, ki so se, v okviru svoje krajeve skupnosti, uveljavili tudi kot aktivni družbenopolitični delavci.«

• Tretji sobesednik, miličnik Djuro Ivankovič, je vodja varnostnega okoliša v krajevni skupnosti »Šentvid-Male Vižmarje«. Tako kot njegov stanovski tovariš Franc je tudi on član krajevnega odbora za SLO, varnost in družbeno samozaščito. Z nekaj besedami je mimogrede obudil spomine na neko našo pošto, ki je, kot sam poudarja, zavoljo budnosti ostala nezavarovana. Strokovnjaki so namreč tepega dne pobrali alarmne naprave, da bi jih pregledali in popravili in so ob tem o »nadomestnih« varnostnih ukrepih malo razmišljali. O »luknji« v poštne sistemu varnosti je razmišljal le ropar in je neke noči vdrl v pošto ter pobral lepe denarce.

• »Ta zgodbica je zanimiva in poučna«, pravi Djuro. »Mar ne priča o tem, da je sleherni spodrsrljaj na področju varnosti ugodna priložnost za družbeno škodljiva dejanja?«

• Primerov iz vsakdanje prakse je sicer veliko, a kaj, ko jih ni moč strniti v ta skopi

»Prometne prekrške ne delajo samo vozniki, pač pa tudi tisti, ki skrbijo za varnost na naših cestah.« je med drugim dejal miličnik Djuro Ivankovič

časopisni prostor. Lahko bi našli še vrsto drugih problemov, s katerimi se v vsakdanjem življenju srečujemo in ubadamo in se zaradi njih tudi hudujemo. Toda zdi se, da kdaj pa kdaj ne najdemo prave poti in smo zavoljo naše neobveščenosti skorajda nemočni! Zato bi se vsaj nekateri med nami morali vprašati, zakaj so od družbene samozaščite in varnostne problematike v svojem okolju odmaknjeni? In zakaj marsikaj prepuščajo drugim?

• Kakorkoli že, kramljanje na šišenski postaji milice je tudi piscu teh vrstic odprlo oči. Varnostni okoliš in njegov vodja zanj nista več »rebus« ...

B. J.

TEKMOVANJE OB 30-LETNICI VZGOJE MLADINE ZA SLO

(jd) V okviru množičnih tekmovanj in prireditvev ob 30-letnici usposabljanja mladine za obrambo, zaščito in prvo pomoč je bilo 14. aprila občinsko tekmovanje za osnovne šole. Občinski štab je tekmovanje organiziral pri osnovni šoli Ivan Novak Očka na Brodu. Na progi, ki je bila dolga 4 km, se je zvrstilo 30 ekip iz vseh šišenskih osnovnih šol. Trasa je imela šest kontrolnih postaj, ki so zajemale prvo pomoč, streljanje z zračno puško, orientacijo, vprašanja iz zgodovine NOV in SLO ter met bombe. Največ uspeha so imele ekipe osnovnih šol Ivana Novaka Očka, Valentina Vodnika ter Franca Rozmana Staneta. Ekipe teh šol so se udeležile področnega tekmovanja. Poleg teh ekip so se področnega tekmovanja udeležile še ekipe srednjih šol naše občine ter pohodna enota OO ZSMS Zgornja Šiška Darko Marušič. Vse ekipe so dosegle lep uspeh. Med osnovnimi šolami je ekipa OŠ Valentin Vodnik dosegla prvo mesto, OŠ Ivan Novak Očka pa četrto. Med srednjimi šolami je ekipa ICL Litostroj dosegla drugo mesto, ŠC RSNZ iz Tacna pa tretje. Vse našete ekipe bodo zastopale ljubljansko regijo na republiškem tekmovanju 27. maja.

KAJ VEŠ O PROMETU

Na občinskem tekmovanju »Kaj veš o prometu« je nastopilo 61 tekmovalcev, ki so morali opraviti testiranje, ocenjevalno vožnjo na javnih cestah in spretnostno vožnjo na poligonu. Najboljši je bil Roman Jernejc iz OŠ Stane Kosec, drugo mesto je zasedel Matjaž Jamnik iz OŠ Tine Rožanc, tretji pa je bil lanskoletni zmagovalac Gregor Erbežnik iz OŠ Rihard Jakopič.

Zanimivo je, da so se letos tekmovanja udeležili učenci vseh šišenskih osnovnih šol, ki so s pomočjo mentorjev prometne vzgoje poskrbeli za zavidljivo kakovost. Temovanje je bilo vključeno v sklop prireditvev ob mednarodnem letu otroka in akciji »NNNP«.